

DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Meșcov Ion, de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Meșcov Ion și de către inculpatul Meșcov Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Soroca, sediul Central din 28 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019 în cauza penală în privința lui

Meșcov Ion XXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.06.2018 – 28.09.2018;

Instanța de apel: 17.10.2018–20.02.2019;

Instanța de recurs: 22.05.2019 – 29.10.2019;

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Soroca, sediul Central din 28 septembrie 2018, Meșcov Ion, a fost recunoscut vinovat și condamnat:

-în baza art.287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare;

-în baza art.152 alin. (1) penal, la 3 ani închisoare;

În conformitate cu prevederile art.84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Meșcov Ion, pedeapsa 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Meșcov Ion și Revenco Ion în beneficiul lui Galac Iurie suma de 45 000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 50 000 lei - prejudiciu moral și 5 000 lei – cheltuieli pentru asistență juridică.

S-a încasat în mod solidar de la Meșcov Ion și Revenco Ion suma de 20 000 lei în beneficiul lui Bruma Laura, cu titlu de prejudiciu moral.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată s-a respins, ca nefondată.

Prin aceiași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat Revenco Ion, în privința căruia recurs ordinar nu a fost declarat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Meșcov Ion la 09 aprilie 2018, aproximativ la orele 23⁵⁰ deplasându-se cu automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, care era condus de către Andrieș Denis pe str. Independenței din mun. Soroca, ajungând în preajma magazinului „Gospodina” SRL, în regiunea „Autogara” împreună și de comun acord cu Revenco Ion și Andrieș Denis, după ce ultimul a stopat automobilul, intenționat încălcând grosolan ordinea publică, manifestând lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie, fără nici un pretext, din intenții huliganice, au inițiat un conflict cu Galac Iurie și Bruma Laura, care se deplasau pe drum în calitate de pietoni. Primii i-au numit cu cuvinte necenzurate pe persoanele menționate, jignindu-le onoarea și demnitatea, amenințându-i cu răfuială fizică. Ulterior, Meșcov Ion continuându-și acțiunile huliganice, după ce Revenco Ion i-a aplicat lui Galac Iurie o lovitură cu pumnul în regiunea feței, provocându-i dureri fizice, a luat din automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, un băț de lemn cu lungimea de aproximativ 1 metru cu care i-a aplicat lui Galac Iurie lovituri în regiunea spatelui și a feței, cauzându-i conform raportului de expertiză medico – legală nr.201829D0105 din 18.05.2018 vătămări corporale medii. În continuare, din aceleași intenții huliganice, Andrieș Denis cu scopul de a tampona pe cet. Bruma Laura a efectuat manevra în spate cu automobilul de model „XXXX” cu n/î XXXXX, unde a lovit-o pe aceasta la picioare, cauzându-i dureri fizice.

Tot Meșcov Ion la 09 aprilie 2018, aproximativ la orele 23⁵⁰ deplasându-se cu automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, care era condus de către Andrieș Denis pe str. Independenței din mun. Soroca, ajungând în preajma magazinului „Gospodina” SRL, în regiunea „Autogara”, după ce conducătorul a stopat automobilul, a luat un băț din lemn cu lungimea de aproximativ 1 m. și urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale din intenții huliganice, i-a aplicat lui Galac Iurie lovituri în regiunea spatelui și a feței, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.201829D0105 din 18.05.2018, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Meșcov Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, în baza art.152 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, a-i stabilit lui Meșcov Ion, pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 665 lei de la Meșcov Ion.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de faptul că prejudiciul cauzat părților vătămate nu a fost recuperat, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea blândă, care nu va realiza scopul prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal;

- în speță nu s-a stabilit nici o circumstanță care ar permite aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

- instanța, contrar prevederilor art.227-229 Cod de procedură penală, neîntemeiat a respins ca neîntemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pentru efectuarea urmăririi penale.

3.1 Apeluri împotriva sentinței au declarat inculpatul I. Meșcov și avocatul acestuia V. Ciobanu–Nițuleac, care au solicitat casarea parțială a acesteia în latura civilă, cu

pronunțarea unei noi hotărâri cu reducerea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare și reducerea perioadei de probațiune, argumentând următoarele:

- prejudiciul moral dispus spre încasare este exagerat de mare la stabilirea căreia instanța nu a ținut cont de posibilitățile reale ale inculpatului de a achita acest prejudiciu, or, I. Meșcov este de o vârstă tânără și nu este angajat în câmpul muncii;

- la evaluarea cuantumului prejudiciului moral instanța nu a ținut cont de prevederile art.219 alin.(4) Cod de procedură penală;

- la stabilirea perioadei de probațiune prima instanță nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante, precum și nu a luat în considerație vârsta tânără a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019 apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei lui I. Meșcov, precum și în latura civilă, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

- lui I.Meșcov i s-a stabilit pedeapsa în baza art.152 alin. (1) Cod penal, 2 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal, 3 ani închisoare;

- în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- s-a dispus încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Iu. Galac de la I. Meșcov 30 000 lei și de la I. Revenco 20 000 lei;

- s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul lui L. Brumă de la I. Meșcov 10 000 lei și de la I. Revenco 10 000 lei.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, deși instanța de fond just și întemeiat a conchis că I. Meșcov este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.152 alin. (1) și 287 alin.(3) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei și individualizarea executării acesteia nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.61 și 75 Cod penal.

Astfel, Colegiul a remarcat gravitatea infracțiunilor comise, urmările survenite și circumstanțele în care au fost săvârșite faptele, precum și a specificat că, la momentul comiterii faptei, partea vătămată L. Bruma era însărcinată și a suferit un impact psihoemoțional puternic, iar Iu. Galac în urma acțiunilor inculpatului a suportat mai multe intervenții chirurgicale, necesitând în continuare tratament medical. La fel, instanța a menționat că huliganismul constituie o infracțiune răspândită și periculoasă, care atentează la ordinea publică, liniștea cetățenilor și care deseori duce la săvârșirea unor infracțiuni mult mai grave.

În concluzie Colegiul a menționat că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Totodată instanța de apel a relevat că, deși prima instanță corect a stabilit că inculpații urmează să recupereze prejudiciul moral cauzat părților vătămate, însă aceasta neîntemeiat a ajuns la concluzia că acest prejudiciu urmează a fi încasat în mod solidar, or, prejudiciul moral urmează a fi încasat separat de la fiecare inculpat în parte.

În continuare, Colegiul penal a menționat că prima instanță corect a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, or, potrivit art.6 CEDO statul este obligat prin intermediul organului de urmărire penală de a dovedi potrivit art.24 și 56 Cod de procedură penală vinovăția persoanei. Totodată, s-a menționat că potrivit art.142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauză sunt necesare cunoștințe

specializate în domeniul științei (...), de către organul de urmărire penală, procuror (...). Astfel, în speță, organul de urmărire penală în vederea constatării gradului și caracterului vătămarilor corporale, pentru încadrarea juridică corectă a acțiunilor criminale, care în sensul art.143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a dispus efectuarea expertizei medico-legale. Prin urmare, ordonatorul expertizei este organul de urmărire penală și nu partea apărării, care în conformitate cu prevederile art.75 alin. (3) din Legea nr.68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, este obligat să suporte cheltuielile pentru efectuarea expertizei.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate, cu recursuri ordinare le-au contestat inculpatul I. Meșcov și avocații acestuia V. Ciobanu-Nițuleac și N. Uncu.

Inculpatul a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, argumentând că, la stabilirea pedepsei instanțele de fond nu au luat în considerație următoarele circumstanțe atenuante:

- recunoașterea vinei, lipsa antecedentelor penale, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

avocatul V. Ciobanu-Nițuleac a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, invocând următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate de apărare referitor la prezența unui cumul de circumstanțe atenuante și eronat și divergent a indicat că „*pretinsa recunoaștere a vinovăției, ... nu este altceva decât o modalitate de a reduce caracterul răspunderii penale și a pedepsei ce urmează a fi aplicată, neconstituind circumstanță atenuantă, ce ar determina aplicarea art.90 Cod penal. Ele fiind luate în considerație în cadrul reducerii limitelor de pedeapsă în sensul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, excluzându-se în acest sens dubla valență*”. Această concluzie contravine Hotărârii Plenului CSJ nr. 19 din 26.03.2018;

- instanța nu s-a pronunțat asupra argumentelor apărării referitor la necesitatea micșorării cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare, astfel decizia adoptată este neargumentată și contrară prevederilor art.6 CEDO;

- motivarea soluției contrazice dispozitivului, or deși instanța de apel în dispozitivul deciziei a admis apelurile inculpatului și apărătorului, însă în partea motivată aceasta a respins toate solicitările apelanților;

- instanța de fond contrar hotărârii Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească a admis în constatarea faptei formulări din care se deduce vinovăția lui Andrieș Denis, persoanei în privința căruia cauza a fost disjunctă;

- decizia instanței de apel nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului și modului de săvârșire a ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, precum și încadrarea juridică a acțiunilor lui I. Meșcov. Ori anume pentru asemenea motiv, adică pentru încălcarea prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) CPP prin decizia CSJ nr.4-1re-196/18 din 08.11.2018 a fost admis recursul în anulare și casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Avocatul V. Ciobanu-Nițuleac la data de 22.03.2019 a declarat recurs ordinar suplimentar, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârilor judecătorești în partea condamnării lui I. Meșcov pe capătul de învinuire prevăzut de art.287 alin.(3) Cod penal și stabilirea pedepsei cu aplicarea art.84 Cod penal, încetarea procesului penal în baza art.287 alin.(3) Cod penal pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție prevăzută la art.354

Cod Contravențional și stabilirea unei pedepse non privative de libertate pe capătul de învinuire prevăzut de art.152 Cod penal.

În motivarea soluției solicitate s-au invocat următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au încadrat acțiunile lui I. Meșcov în baza art.287 alin.(3) Cod penal, or reieșind din circumstanțele cauzei, acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art.354 Cod contravențional. În speță violența a fost aplicată o singură dată, astfel violența nu poate fi luată în calcul de două ori la calificare – prima dată ca expresie a infracțiunii specificate la art.152 Cod penal, iar a doua oară ca parte a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, or principiul de neadmitere a sancționării duble a aceiași fapte interzice tragerea la răspundere penală de două ori pentru aceiași faptă;

- probele cercetate demonstrează că intenția și scopul acțiunilor lui I. Meșcov a fost de a cauza vătămări corporale medii lui Iu. Galac, astfel acțiunile de cauzare a vătămarilor corporale grave nu se cuprind în acțiunile de huliganism agravant, motiv pentru care faptele inculpatului corect urmează a fi încadrare în baza art.354 Cod contravențional - huliganism nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanelor fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor fizice și în baza art.152 alin.(1) Cod penal;

- odată ce acțiunile inculpatului I. Meșcov urmează a fi calificate doar în baza art.152 alin.(1) Cod penal, caracterul prejudiciabil al faptelor sale s-a diminuat considerabil și este posibil aplicarea unei pedepse non privative de libertate, sau dispunerea suspendării condiționate pe un termen de probațiune a pedepsei stabilite.

În instanța de apel părțile vătămate au solicitat respingerea apelului și menținerea sentinței, prin urmare acestea au fost de acord cu pedeapsa stabilită de prima instanță prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune.

Avocatul N. Uncu solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și în partea laturii civile, pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui I. Meșcov să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate și micșorarea cuantumului prejudiciul moral dispus spre încasare.

În argumentarea recursului declarat s-au invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație că în speță este prezent un cumul de circumstanțe atenuante și lipsesc careva circumstanțe agravante;

- nu a ținut cont instanța de faptul că inculpatul a recuperat integral atât prejudiciul material cât și cel moral;

- instanța de apel, stabilindu-i o pedeapsă privativă de libertate a încălcat prevederile art.410 Cod de procedură penală, agravând situația inculpatului I. Meșcov în propriul apel;

- pedeapsa stabilită de instanța de fond cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este una echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea faptei, consecințele survenite și persoana inculpatului.

6. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei, ținând cont de opinia procurorului invocată în referință, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudeca cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului, or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței

de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Conform art.413 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit prevederilor art.414 alin.(1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din materialele cauzei Colegiul lărgit constată că acuzatorul de stat a contestat sentința nefiind de acord cu pedeapsa stabilită precum și cu soluția instanței în partea încasării cheltuielilor judiciare. La rândul său inculpatul și partea apărării și-au exprimat dezacordul cu termenul perioadei de probațiune (considerându-l prea mare) și cu quantumul prejudiciului moral dispus spre încasare (invocând că acesta este exagerat).

Analizând decizia instanței de apel Colegiul penal lărgit constată, că instanța a admis apelurile declarate și i-a stabilit lui I. Meșcov pedeapsa definitivă pentru cumul de infracțiuni – 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis

Totodată, instanța de apel a casat sentința și în latura civilă pronunțând o nouă hotărâre prin care a dispus încasarea prejudiciului moral de la I. Meșcov – 30 000 și de la I. Revenco 20 000 lei în beneficiul lui Iu. Galac, precum și prejudiciului moral de la I. Meșcov – 10 000 și de la I. Revenco 10 000 lei în beneficiul lui L. Bruma, dispozițiile sentinței referitor la încasarea prejudiciului material au fost menținute.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, soluția de admitere a apelului presupune situația în care instanța de apel constată că hotărârea atacată este greșită sub aspectul de fapt sau de drept, penal ori procesual.

Ca rezultat al admiterii apelului are loc desființarea hotărârii în limitele efectului devolutiv și extensiv, **cât și neagravării situației părții apelante**. Admițând apelul, instanța casează sentința total sau parțial, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Sub acest aspect, Colegiul ține să menționeze că, judecând apelul și constatând că acesta este parțial întemeiat referitor la măsura de pedeapsă sau la latura civilă, **instanța este obligată să argumenteze o asemenea concluzie** precum și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date.

Totodată dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

Acestea fiind menționate, Colegiul penal lărgit constată că, în speță, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor apărării că, la stabilirea perioadei de probațiune, prima instanță nu a ținut cont de toate circumstanțele atenuante - recunoașterea vinei, lipsa antecedentelor penale, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află precum și nu a luat în considerație vârsta tânără a inculpatului.

Totodată, instanța de recurs consideră pripite și contrare practicii judiciare concluziile instanței de apel prin care se indică că „*pretinsa recunoaștere a vinovăției, ...*

nu este altceva decât o modalitate de a reduce caracterul răspunderii penale și a pedepsei ce urmează a fi aplicată, neconstituind circumstanțe atenuate ce ar determina aplicarea art.90 Cod penal, ele fiind luate în considerație în cadrul reducerii limitelor de pedeapsă în sensul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, excluzându-se în acest sens „dubla valență”

Lecturând textul deciziei Colegiul penal lărgit constată că, în conținutul acesteia, nu se regăsește nici o concluzie a instanței de apel vis-a-vis de argumentele invocate de apărare referitor la cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare pe care, apelanții îl consideră exagerat, astfel instanța nu s-a pronunțat asupra acestor argumente, decizia fiind neargumentată în acest sens și contrară prevederilor art.6 CEDO.

Tot aici, dar în alt context, Colegiul penal lărgit reține, prevederile art.410 Cod de procedură penală, care stipulează că, soluționând cauza, instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, precum și nu poate depăși limitele apelului declarat în defavoarea inculpatului.

Reținând aceste prevederi legale, hotărârea poate fi modificată numai în favoarea celui care a exercitat-o, iar în cazul în care apelul s-a declarat și în defavoarea celui vinovat, instanța va judeca apelul doar în limitele cerințelor invocate de alți apelanți, esența și importanța acestui principiu constând în faptul de a asigura și a garanta libertatea folosirii căii de atac de către părți fără teama că, odată exercitată, calea de atac le poate înrăutăți situația.

Prin urmare, acest principiu statuează că este imposibilă agravarea situației părții în cazul când există un singur apel al său ori mai multe apeluri, dar între părți nu există interese contrarii.

Pornind de la cele menționate Colegiul lărgit constată că, instanța de apel contrar prevederile art.410 Cod de procedură penală, a agravat situația inculpatului I. Meșcov în propria cale de atac, prin faptul că a casat sentința în partea prejudiciului moral și a dispus majorarea cuantumului acestuia.

Aici instanța de recurs consideră necesar de specificat că, prin sentință s-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpații I. Meșcov și I. Revenco în beneficiul părții vătămate Iu. Galac a sumei de 50 000 lei, adică câte 25 000 lei de la fiecare, însă, casând sentința în partea prejudiciului moral instanța de apel a dispus încasarea de la I. Meșcov în beneficiul părții vătămate Iu. Galai prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei și de la I. Revenco 20 000 lei.

Din materialele cauzei rezultă că sentința nu a fost contestată de către părțile vătămate, împotriva acesteia fiind declarat apel de către partea apărării, care a solicitat micșorarea cuantumului prejudiciului moral și de către acuzatorul de stat, ultimul criticând soluția instanței de fond **doar, sub aspectul blândeții pedepsei și în partea neîncasării cheltuielilor judiciare în beneficiul statului.**

Astfel, din dispozitivul deciziei rezultă că instanța de apel a admis apelurile, a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă în partea prejudiciului moral unde a dispus încasarea de la I. Meșcov în beneficiul părții vătămate Iu. Galai prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei, adică a majorat cuantumul prejudiciului, aceasta în situația când procurorul nu a înaintat nici o solicitare în acest sens, iar apărarea dimpotrivă a solicitat micșorarea prejudiciului moral pe motiv că suma încasată de prima instanță este exagerată.

Acestea fiind menționate, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, admitând apelurile declarate și casând sentința inclusiv și în latura civilă cu pronunțarea

unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, nu a ținut cont de faptul că procurorul nu a invocat nici o solicitare în acest sens, prin urmare au fost încălcate prevederile art.410 Cod de procedură penală, creând o situație mai gravă pentru inculpatul I. Meșcov, deoarece regula neagrării situației guvernează nu numai pedeapsa, dar și oricare alt aspect atât al laturii penale cât și civile, în care a intervenit instanța de apel.

Generalizând cele menționate Colegiul constată că, în speță, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de apărare, și-a motivat insuficient și superficial decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, examinând cauza penală prezentă cu abateri de la normele de procedură.

Așadar, Colegiul constată, că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a respectat cerințele de judecare a apelului prevăzute în art.art.410, 414 și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea adoptată nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La o nouă rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să tina seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâri legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Meșcov Ion, de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Meșcov Ion și de către inculpatul Meșcov Ion, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în privința lui *Meșcov Ion* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Meșcov Ion urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea dispusă rejudecării, în rest, este irevocabilă, pronunțată la 28 noiembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art.339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Meșcov Ion Ion**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Meșcov Ion, de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Meșcov Ion și de către inculpatul Meșcov Ion, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Meșcov Ion, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, considerând că recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Meșcov Ion, de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Meșcov Ion și de către inculpatul Meșcov Ion urmau a fi respinse.

Având în vedere materialele cauzei, consider corectă, motivată soluția instanței de apel în decizia din 20 februarie 2019, prin care au fost admise în parte apelurile declarate de către procuror, inculpat și avocat, casată sentința, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii pedepsei lui Meșcov Ion, precum și în latura civilă, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Meșcov Ion i s-a stabilit pedeapsa în baza art.152 alin.(1) Cod penal, 2 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal, 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Galac Iurie de la Meșcov Ion 30 000 lei și de la Revenco Ion 20 000 lei.

S-a încasat prejudiciul moral în beneficiul lui Brumă Laura de la Meșcov Ion 10 000 lei și de la Revenco Ion 10 000 lei.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

2.1. Se reține, că autorii recursurilor critică hotărârea contestată în partea stabilirii pedepsei lui Meșcov Ion, solicitând o pedeapsă non-privativă de libertate, precum și în latura civilă.

În speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin.(8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Analizând argumentele invocate în recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Meșcov Ion, de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Meșcov Ion și de către inculpatul Meșcov Ion privind ilegalitatea deciziei instanței de apel, constat că motivele reflectate în recurs și opinia

subiectivă a recurențelor asupra stabilirii pedepsei lui Meșcov Ion, precum și în latura civilă, nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel admitând apelurile procurorului, inculpatului și a avocatului și-a motivat soluția detaliat, în baza probelor care au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Din materialele cauzei rezultă, că la stabilirea pedepsei inculpatului Meșcov Ion pentru infracțiunile comise, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor comise una care face din categoria celor mai puțin grave și alta în categoria celor grave, urmările survenite și circumstanțele în care au fost săvârșite faptele cu cauzarea de vătămări corporale părților vătămate, precum și faptul că, la momentul comiterii faptei partea vătămată Bruma Laura era însărcinată și a suferit un impact psihoemoțional puternic, iar Galac Iurie în urma acțiunilor inculpatului a suportat mai multe intervenții chirurgicale, necesitând în continuare tratament medical. La fel, instanța a menționat că huliganismul constituie o infracțiune răspândită și periculoasă, care atentează la ordinea publică, liniștea cetățenilor și care, deseori duce la săvârșirea unor infracțiuni mult mai grave.

Totodată, instanța de apel, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea comiterii de către el pe viitor a unor fapte similare, corect a dispus înăsprirea pedepsei penale în privința lui Meșcov Ion prin excluderea dispozițiilor art.90 Cod penal, pentru, că pretinsa recunoaștere a vinovăției, cu acceptarea judecării cauzei în procedura simplificată de recunoaștere a probatoriului de la faza urmăririi penale, nu este altceva decât o modalitate de a reduce caracterul răspunderii penale și a pedepsei ce urmează a-i fi aplicată, neconstituind circumstanțe atenuante, ce ar determina aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, ele fiind luate în considerație în cadrul reducerii limitelor de pedeapsă în sensul art.364/1 alin.(8) Cod pr.penală, or, sancțiunea art.287 al.3 Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar cea de la art.152 al.1 Cod penal prevede - muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani, pe când inculpatului ia fost aplicată o pedeapsă echitabilă în limitele legii.

Acel fapt, că inculpatul se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina, nu poate constitui temei pentru aplicarea unei pedepse non privative de libertate or, decizia curții de apel în acest sens este bine argumentată, la caz sa ținut cont de toate circumstanțele cauzei, acțiunile inculpatului, care a comis acte huliganice cu aplicarea violenței asupra persoanelor cu aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale (unui băț), aplicându-le lovituri ambilor părți vătămate, inclusiv și victimei Bruma Laura, care era însărcinată.

Astfel, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Consider nefondate și irelevante pentru casarea deciziei Curții de Apel, argumentele din recursul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav, privind precum că *"instanța de apel, admitând apelurile declarate și casând sentința inclusiv și în latura civilă cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, nu s-a expus în ce parte a admis solicitările apărării, agravând situația inculpatului, ținut cont de faptul că procurorul nu a invocat nici o solicitare în acest sens, iar apărarea a*

solicitat reducerea prejudiciului moral”, or, la caz, nu au fost încălcate prevederile art.410 Cod de procedură penală, și pentru inculpatul nu a fost creată o situație mai gravă, soluția în acest sens a fost motivată, fiind legală și întemeiată.

Or, răspuns la aceste argumente găsim în decizie la f.d.81, astfel, instanța de apel, întemeiat a intervenit în sentință în latura civilă, constatând, că legislația în vigoare (art.1422,1423 Cod Civil) nu prevede încasarea prejudiciului moral în mod solidar de la persoanele vinovate, instanța de apel, intervenind în ac est sens în sentință, inclusiv și în favoarea inculpaților, inclusiv și din oficiu, reparând eroarea admisă, încasând prejudiciului moral în beneficiul părților vătămate de la fiecare inculpat în parte, ținând cont de circumstanțele cauzei, suferințele psihice și fizice ale fiecărei părți vătămate, rolul fiecărui inculpat la comiterea infracțiunii, dispunând încasarea de la I. Meșcov în beneficul părții vătămate Iu. Galai prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei, iar de la Revenco Ion – 20 000 lei.

Astfel, la caz nu se reține, că quantumul prejudiciului a fost majorat, argumentele apărării în acest sens sunt nefondate.

La fel nefondate consider și argumentele apărării de la pct.4.4. din recurs, precum că instanța de apel nu a descris fapta criminală ca fiind dovedită, aducând ca exemple deciziile CSJ nr.4-1re-196/18, care nu sunt relevante speței date, or, la caz instanța de apel nu era obligată să constate fapta, pe când a casat sentința doar parțial, în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, în rest sentința fiind menținută.

Totodată și argumentele avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav privind ilegalitatea hotărârilor adoptate prin prisma pct.12 din al.1 art.427 Cod procedură penală, precum că faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită, (pct.4.1. din recurs) le consider nefondate, or, circumstanțele cauzei, probele acceptate de inculpați conform art.364/1 Cod penal, dovedesc cu certitudine prezența în acțiunile acestuia unui cumul de infracțiuni prevăzute de art. 287 al.3 și 152 al.1 Cod penal, or, la caz sunt două părți vătămate, în privința cărora au fost comise infracțiunile, violența fizică fizică fiind aplicată în privința ambilor, doar că lui Galac Iurie i-au fost cauzate vătămări corporale medii, iar lui Bruma dureri fizice. Astfel, la caz nu poate fi aplicat principiul ”non bis idem”, după cum invocă apărarea. Mai mult ca atât, că în apel aceste argumente nici n-au fost invocate, deci în recurs acestea nu pot fi invocate.

Totodată, din conținutul recursurilor inculpatului Meșcov Ion și avocatului Uncu Natalia rezultă, că aceștia contestă soluția instanței de apel doar în partea pedepsei, solicitând una mai blândă și în latura civilă, solicitând micșorarea prejudiciului moral, fără a invoca dezacordul cu calificarea, sau vinovăția stabilită (f.d.117-118-125).

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Meșcov Ion.

Judecător

Cobzac Elena